

BÁJA ÉS VIDÉKE

Szerkesztőség, kiadóhivatal és nyomda:
PALÁNKA, Báró Gromen-Dezse ut. 19. sz.
Megjelenik minden vasárnap reggel.

Felolvasó szerkesztő:
Csernieseck Imre
Szerkesztő; Rothschild Zsigmond.

Előfizetési ár:
Egyszerre ..... K 12.—
Fél évre ..... K 6.—
Nyitón sor a koronára.

Egy borzalmas tudósítás a Déli Hírlapban.

A legkisebb vidéki lapocska legujdonműlt tudósításának is szégyenére válna az a nagyváradi tudósítás, melyet a „Déli Hírlap” majdnem fél hasáb terjedelemben közölt. Szonyu nagy dolog történt, melyet így kezd a tudósítás:

— Nagyvárad polgármesterére fegyvert emelt egy vadorzó. (Ne tessék ezen mosolyogni, mert ez szörnyű dolog, még megírni is borzasztó. Tessék csak jól megérteni, hogy mit mond a tudósítás: Fegyvert emelt egy vadorzó! Kérdezzük csak meg, hogy mire emelt fegyvert a vadorzó? Nagyvárad polgármesterére. Rettenetes dolog. Kár, hogy háború van, mert különben ezt meg kellene telegrafálni az összes külföldi nagyobb lapoknak is. De egyelőre írjuk csak ide le szó szerint a nagy tudósítást.) Rimler Károly polgármester egy főhadnagy rokonával vadászni ment a nagyürögdi vadászterületére. A polgármester a bokrok közt egy gyanús embert vett észre, botjával feléje lépkedett, (tehát a polgármester bottal ment vadászni és nem fegyverrel a vállán) ebben a pillanatban (de ugyan kérem melyik pillanatban) egy őrmester pattant talpra és farkasszemet nézett a polgármesterrel és a főhadnaggyal, kik azonnal tisztában voltak vele, hogy orvadász-asal van dolguk. (de ugyan mért voltak tisztába vele?) Rimler Károly polgármester rászólt az őrmesterre: Mit csinál maga itt? (Ha rászólt akkor mért van a mondat végén kérdőjel és nem

felkiáltójel?) Amit az urak. A kihívó feleletre a polgármester megakarta ragadni az őrmestert, a kinek korhirltelen mozdulattal felkapta fegyverét és ráfogta a polgármesterre. (Ez a slager: ráfogta a polgármesterre a fegyvert. Most jön azonban a fősláger): Mielőtt még elcsúszhatna, a főhadnagy kicsavarta kezéből a fegyvert (még pedig gyökerestől) s azután arra kényszerítették, hogy a község házára kövesse őket.

Nagyszerű. Most már lehet kérem írni, vagy nevetni: kinek, hogy tetszik. A mű be van fejezve. Lázar Miklós boldog, mert ő nem olvasta. Mert ha ő olvasta volna előbb mint én, akkor biztosan én nem olvastam volna így. Vagy talán még büszke is rá? Hogyne, mikor az őrmestert arra kényszerítették, hogy a község házára menjen. Azonban nem sokáig marad ott, mert felhózzák Budapestre és itt fogják mutogatni mint a legújabb csodát, aki egyszerre két emberrel tud farkas-

szemet nézni: egy polgármesterrel és egy főhadnaggyal. (b. g.)

Báránybörbe bujtatótt farkas. Tarka kis fűzet fekszik előttem, mint amilyenek százával simulnak a ponyván. Sokat és jót ígérő címmel hirdeti a kis fűzet a tartalmát: „Eredeti Magyar Népdalok.” Még az is rajta van, hogy kiadja: Somló H. Budapest, VII. kerület, Huszár-utca 8. Szerkesztő: Pehel Jenő cabaretíró. Ára 30 fillér. Végig lapozva a kis tarkaságot elcsodálkozunk, hogy mennyi kis pizsok fér a fűzetbe a esalogszó cím alatt. Hát csak ezt mondja valaki egy alföldi magyar legénynek, hogy ezek a pesti férc euplék, melyek a tarka fődőlap alatt meghúzódnak, hogy: eredeti magyar népdalok, — úgy fültövdön inzultálja az „eredeti magyar”, hogy majd arról fog különbséget tenni az eredeti magyar népdal és a férc euplő között a cabaret-író és a kiadó ur! Mert bizony igen nagy merészség

és pimaszság kell ahhoz, hogy ezeket a sikamlós pesti euplékat: eredeti magyar népdaloknak kereszteljék.

A zeneműkereskedések kirakataiban egy idő óta ott lóg busan egy ösztövére lila nyomású zeneszerzőmánya. A címe: „Zion rózsája.” Szerző: Major J. Gyula. Kiadta az „Orpeusz Magyar Zeneműkiadó vállalat.” Igen, kiadta a Magyar zeneműkiadó vállalat. És mégis mit tünik fel a Magyar vállalat kiadványán?

Hát csak az tünik föl, hogy a szöveg elsősorban németül van nyomtatva a Magyar zeneműkiadó vállalat könyvén és csak azután magyarul. Mondja kedves Magyar Orpeusz, hogy gondolja ezt a dolgot? Magyar zeneszerző munkája, még a címében is „Magyar”-nak feltüntetett kiadó kiadásában megjelenő művet, hogy lehet elsősorban német nyelven kinyomtatni?

A Tömeg ítélete.

Tegnap előtt a Déli vasut érkezési oldalra előtt mentem el. A vasut területét körülvevő vaskerítés előtt emberek álltak és hangos megjegyzéseket tettek valamire. Kíváncsian én is megálltam, hogy meg tudjam az okát a kis csodületnek. Azonban semmi különösöt nem láttam. Bent a kerítésen túl tyúkók kapirgáltak és, egy fiatal tepsifőző szép kis fehér kutyakölyök virgocra ugrásokkal kergette a gyávább tyúkokat.

— Mért futkároz ez a kis dög! — szólt egy bámuló munkás, mikor látta, hogy mindenki a kutyát figyeli.

— Hát azért kutyá, hogy szaladgáljon! — jegyzte meg egy arra haladó baka káplár.

Hátam megett a járda mellett

egy postás kocsi állt meg és a kocsiról a pénzes levélhordó is leklváncsalkodott. Műértő szemekkel nézett a kerítésen keresztül. Eleinte nem is tudta, hogy mit nézzen. Később azonban megtalálta a célpontot és már meg is szólalt határozott hangon:

— Ugy látszik, hogy megveszett az a kis kutyá!

— Megbíz a! — szólt meg egy másik szemlélő is.

A kis kutyá pedig vidáman felkapta a fejét és a bámulókra nézett. Ugy látszik, hogy jobban akart imponálni, mikor látta, hogy mennyi sokan figyelik huncut játékát, még nagyobb virgoccsággal veteite magát a tarka kutyák után.

— Veszett kutyá, veszett kutyá! — hallatszott most már több felől a felkiáltás.

— Agyon kell ütni! Eleinte kedvteliséssel néztem a szép kis fehér virgocra kutyusokát amint futkosolt a friss reggeli sétára. De mikor a Tömeg ítéletét hallottam megdöbbentem. Megbolondultak, vagy talán még nem láttak fiatal kutyát, aki tyúkokat kerget. Ugy látszik, hogy nem, mert a postás ismét megázólt.

— Üssék le azt a kutyát, hiszen megvan veszte!

A Tömeg kimondta az ítéletet. Az ott lévő vasuti munkások hamarosan követ ragadtak és kergetni kezdték a kutyát hatalmas kövekkel dobálva. A kis kutyá először megütközve nézte az embereket, hogy mit akarnak vele. De mikor egy pár kö oldalba találta, vonítva sza-

A rendőri hírek kis drámáiból.

— Mi van a néhány sor fekete betű mögött? —

Kulimász Vendel 68 éves szegényházi ápolót tegnap délelőtt az Andrassy ut 20. szám alatti trafik előtt Zab Mátyas 20 éves lakatos segéd veszekedés közben vasbotjával egy vágta fejbe, hogy menten összeesett és a mentők eszméletlen állapotban vitték a Rókus kórházba. Állapota súlyos.

Eddig szól a rövid rendőri híradás, melyhez hasonló esetek naponként jelennek meg a fővárosi lapokban. Ez a pár sor azonban nem nyújt tiszta képet, mert a közönség ebből nem tudja, hogy tulajdonképpen mi történt, hogy történt? És ha történt, miért történt? Nem sejti ez a kis hír az okmányokat, a tulajdonképpeni tragédiát, mely a következő:

Kulimász Vendel igen szenvedélyes dohányos. A nagy dohányínség miatt sokat kellett szenvednie. (É két tényt azért szeggezzük le ily egyszerű és komoran, mert e két dolog körül forog tulajdonképpen e kis dráma, míg végül a vasbot köze nem lép.) Minden idejét a dohánykeresésre és minden fillérjét csak a dohányvásár-

lásra fordította. Mégis kevés volt neki az összekuporgatott dohány. Állandóan a trafikok körül ólálkodott Kulimász. Kutatott, szimatolt a dohány után. Hol, mikor és hogyan lehet valahol hozzájutni egy kis dohányhoz. A dohánykeresés volt minden gondja, buja, baja.

Tegnap előtt valahogyan megtudta, hogy mánap az Andrassy ut 20 szám alatti trafikban lesz a dohányárú kiosztás. Mivel az utóbbi napokban sehogysen tudott dohányt szerezni és hogy másnap biztosan hozzájusson a dohányhoz, elhatározta, hogy már a korai hajnali órákban elmegy a trafikhoz, hogy a kiosztásnál az elsők között álljon a sorban. Már az egész éjjel nem tudott nyugodtan aludni a nagy izgalmaktól, melyet a dohány iránti szenvedély keltett benne. Másnap kora reggel az almatlanságtól elgyötörve elment a trafik elé és ott a bejárat melletti sarokba meghúzódott, hogy ott megvárja, míg a sorakozás és a dohánykiosztás megkezdődik. Azonban a „végzet” másrészt határolt ott és fényes kényeit megsemmisítette.

A reggeli utca még néptelen volt. A hűvösség kissé összébb húzta Kulimász kabátját és jobban bekergette a csendes kis sarokba. Alig ült ott néhány percig, a virrasztástól és izgalmaktól kimerülve mély álomba szenderült a védett észrevétlen sarokban. Sokáig a tudt senkitől sem háborgatva, mikor hirtelen emberi hangok morajától és lábdobogásoktól felébredt. Ijedten, mint egy félálomban: hirtelen dörögő piszkos, reszkető, vézna ujjával a szeméit és megröppenve bámult az előtte feketető zárt sorokba prézelt tömegre. Az üzletből pedig a trafikosné kiabálta a haláltózt, amélyből Kulimász Vendel azt értette, hogy már csak az első sorokban lévőeknek jut dohány, a többiek oszójának szét.

Rémülten ugrott fel cendes zugából Kulimász és az első sorban állók közé furva magát, kezét tördeve rimánkodott, hogy engedjék meg neki, hogy az első sorban állhasson, mivel ő volt az, aki legelőször jött a trafik elé s már hajnal óta várakozik a dohányra. Erről azonban senki sem tudott, mert nem törődtek a zugban meghúzódott Kulimászára. A második sorban álló Zab Mátyas lakatos segéd, aki attól félt, hogyha Kulimász e bébe áll esetleg ő nem kaphat dohányt és a furakodó rimánkodó és igazának tudatában lévő izgatott emberek szövegében keveredve törént meg a sajnálatos iuzultu.

A szerelmében csalódott gépirő leány bosszút akart állni csábítóján.

Fischer László 30 éves okleveles mérnöknek a Stefánia uton volt műszaki irodája. A mérnök irodájában volt alkalmazva Eröss Ilona 20 éves gyönyörű szépségű gépirő. A leány szorgalmasan dolgozott az irodában, hogy főnökének kiérdemelje megelégedését. Teljes odaadással kopogtatta naponként a sablonos szakdolgozokról szóló üzleti leveleket. Sokszor megesezt, hogy sürgős esetekben maga diktálta gépbe a fontosabb leveleket, hogy még az aznapi postával elmenjenek.

Iyenkor privátim is elbeszélgettek és Eröss Ilona kedves modorával és szépségével annyira megnyerte a mérnök tetszését, hogy Fischer László szerelmes lett a gépirőjébe. A rideg üzleti levelek diktálása közben gyakran szó esett a boldogságról is, meyről színes képeket festett Fischer a 20 éves álmadzó leánynak, aki teljes szívvel és lélekkel cüggött a színes biztató szavakon. Végre a mindennapi kedves együttléből kifolyólag szerelmi viszony fejlődött a gépirőleány és a mérnök között.

A két évig tartó szerelmi viszonynak váratlan következménye egy kis fiu gyermek lett. A szerelmeseknek nem tetsző esemény hamarosan megváltoztatta Fischert aki ettől az időtől fogva nem igen diktált levelet a gépirőleánynak. A nagy és kellemetlen nyügtől Fischer mindénon szabadulni akart és a leányt egy kisebb öszszeggel kielégítve elküldte, aki fájdalom szígyenében vidéken lakó szüleihöz menekült gyermekével az emberek elől.

Azonban szüleinél is nagy csalódás érte a leányt, akik midén megtudták a leányuk csunya esetét Eröss Ilonát kitagadták és semmit sem akartak többet tudni a megtevedt leányról.

E közben Fischer László mit sem törődött a terhére vált és elküldött leánynyal és hogy irodáját megnagyobbítsa nősilési szándékokkal foglalkozott és valami jó parti után nézett. A kitagadott anya pedig, miután tovább szüleinél sem maradhatott, ismét visszajött Bu-

léd, sineken át a vasuti kocsi alá. A Tömeg rendelkezett. Egyesek gyáva tudatlansággal kapaszkodtak fel a kerítésre és a közeli fákra, mikor a kis kutya jéktra, baira szaladgált a kocsik alól, hogy valahol jó tújó helyet találhasson.

— Üssék le, üssék le! — kiáltották.

Szó a torkomon akad, mikor láttam a tömeg itéletét éppen szólni akartam, hogy:

— Megbolondultak, az a kutya nem veszett meg, ne báncsák!

De már későn volt. Csak üres szavakra nyitogattam a számot, hang nem tudott az ajkamra jönni és a kis kutya pár pillanat alatt kimúva feküdt

a vassineken a bolondos kis reggeli tréfája miatt.

A tömeg végrehajtoita itéletét.

Szígyemet valami öszszeszeritotta mint előbb a torkomat. Bűnösnek éreztem magamat, hogy nem mentettem meg a kis kutyát, mert én tiszta szemmel láttem, hogy a kis kutya nem volt megveszve. Fájó érzéssel hagytam ott a Tömeget, aki nyugodtan nézte a kis kutya lukját, mert szerintük veszett volt. Ők veszett kutyát ütöttek agyon.

(b. g.)

Használjunk hadi segély postabélyeget!

P. F.

?

dapestre és a Projectograf mozgófénykép és gépgyár részvénytársaság újpesti mozijánál nyert pénztárosnői állást.

Mikor a megcsalt gép-irőleánynak tudomására jött, hogy Fischer nősülni akar, fölkereste egyszer a Stefánia uton levő irodájában.

Fischert azonban nem találta otthon a leány, mer. a mérnök időközben bevonult katonának. Erős Ilonka azonban nem nyugodott meg ebbe, hanem addig járt a dolog után míg végre megtudta, hogy hol találhatja meg Fischert. Ekkor a mozi pénztárában levő összeget mint egy 1500 koronát magához vette, egy autót rendelt és bejött Újpestről Budapestre. Itt egy revolvert szerzett magának és átment Budára, mert tudta, hogy Fischer délután mindig a Margit köruton szokott a vendéglőből távozni, ahol étkezni szokott.

Eröss Ilona találkozott is a Széna téren Fischerrel, akit titokban lassan hátulról követni kezdett. Mikor a statisztika keréhez érték a leány hirtelen elővette rejtőkülszéből a revolvert, de azt nem volt képes használni, mert hirtelen felindulásában sirögörcsöket kapott. A sikolyra megfordult Fischer László és elrémülve látta régi szerelmesét kezében a revolverrel. Hirtelen a leány mellé ugrott, kicsavarta kezéből a revolvert, átadta a közeli rendőrnek állólagos emberölés kísérlete miatt.

Hirdetéseket

felvesz

a

kiadóhivatal.

Lásd, ide értünk . . .

Hogy találkoztunk az élet-uton,

Elfutottam veled az éjbe.

Temető mellett vitt el az utunk:

Jaj, mibe léptünk! vérbe, vérbe.

Hogy hová megyünk? Nem tudjuk merre!

Az utunk már utra nem talál.

De nézd: temetőbe járunk párom,

És itt az élet-úr: a halál!

Véres a lábunk, a szívünk is véres

Jaj, mért néztünk olyan fével!

Sötétbe léptünk, nem láttuk egymást:

Halottat visznek néma éjbe.

Lásd ide értünk, alig hogy mentünk

Kicsike lábad vérbe hágott,

És megszülette a mi nagy szerelmünk:

— Jaj, örök bánat, — szent halálad.

BÖSZÖRMÉNY GÉZA.

Lánckereskedelem a Quarnero kávéházban.

A Károly király-uton, a Westelényi és Dohány utcák keresztezésénél huzódik meg csendesen ez az üzerek kávéháza. A címtáblája még egészen jó állapotban van. Szinte új. Kövér betűkkel olvasható a zöld címtáblán: »Quarnero kávéház«.

Bátran díszíthetné a bejáratot egy ilyen felirású tábla is: »Lánckereskedelem kávéház.« Ez volna tulajdonképpen a leghelyesebb elnevezése. Ehez fogható díszes fészket még nem láttam fő utvonalon. Mikor utam arra vitt, csak véletlenül pillantottam be a nagy nyitott ablakokon, a szurtos kávéházba. — Mindjárt meg is álltam, hogy közelebről megismerjem ezt a Dob utcai kirendeitstéget.

Mikor beléptem az ajtón, egy puffadt vén elhanyagolt külsejű fizető pincér szinte megütközve nézett rám;

— Na, vasis? Mit akarhat ez itt! — gondolhatta magába kíváncsian. — Ez nem néz ki üzérnek, csak nem lesz lalán detektív? De mikor én rá sem nézve határozott léptekkel egyik ablak melletti asztalhoz mentem és ott a legothonosabban el-

helyezkedtem, udvariasan köszöntött és bátorosan kiszolgált.

Mikor szénéztem a méhkas-ként zümmögő, bűzös helyiségben, nem láttam egyetlen egy igazi kávéházi uzsonnázó vendéget sem. Aki a helyiségbe volt, az mind egy szálíg seftelni jött oda. Otthonosan alkudoztak, perlekedtek, köpködtek a piszkos asztaloknál. Templomi gyertyatartókat, aranyláncokat, hatalmas drágaköves gyűrűket és fülbe valókat, gyémántos arany cigarettatárcákat vettek és dtak tovább. Százasok, ezresek zizegtek az ujjaiak között. Volt ott szó festményekről, műtárgyakról. Közbe sorba jöttek: termények, élelmiszerek és ingatlanok.

Velem szemben a falon egy füstös papíron figyelmeztető szavak voltak nyomtatva: »A kávéházban adás vételi ügyletek kötése szigoruan tilos.« A tábla alatt pedig lár-mázva, köpködve alkudozva adtak és vettek. Itt ott egy-egy alak pedig hortyogva aludt. Mikor kinéztem az ablakon, láttam, hogy a kávéház előtt egy ismerős detektív ment el és benézett rám az ablakon. Miellettem éppen az egyik nagy-szakállu üzér közel dió nagy-ságú csillogó butonokat adott

át egy halmoz bankó ellenében egy másik üzérnek. A kávéház közepén pedig egy nem valami szimpatikus képű bozontos bajsuzu, foltoszott ruhájú közkatonai állott. Az ujjai tele voltak rakva ijeszítő nagyságu és különféle színű kövekkel kirakott aranygyűrűkkel. Szinte alig bírta föl-emelni a kezét a sok nehéz drága kőtől és aranytól.

HIREK.

— **Kitüntetés.** A király személye körüli minisztere előterjesztésére buzgó és eredményes közszolgálati működése elismeréséért **Potzta György** palánkai jegyzőnek az arany érdemkeresztet adományozta. Gratulálunk!

A vadgesztenye- és babbüvely lefoglalása. A hivatalos lap közli a kormány rendeletét, amely szerint 1918 szeptember 1-től kezdve az 1918: évi termésből származó vadgesztenye, babszár és babbüvely kizárólag a Korpaközpon-tot illeti és e terményeket másnak eladni, eligedeníteni, vagy más módon forgalomba hozni nem szabad. A Korpaközpont a vadgesztenyéért, babszárért és babbüvelyért egyezségileg megállapítandó árt fizet, de ha az árra nézve az eladóval meg-egyezni nem tud, a fizetendő vételárat a földmivélsügyi miniszter állapítja meg.

A palánkai országos vásár október hó 6 és 7-én lesz megtartva.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratokat nem adunk vissza és névtelen levelekre nem válaszolunk.

Figyelmes apa. Ugyilátszik Pakots József nem ismeri közelebről a kis gyermekeket és fogalma sincs a pedagógiáról. Mert ha valamit is értene hozzá, akkor nem írta egy négy éves kis fiucsokát olyan beállításba, mint a Pesti Hirlapban megjelent »Feri« című novellájában.

R. L. Nagyon sajnáljuk, de cikkét nem közölhejük, mert abban az ügyben Haas Mór baromfi bizományos ellen is folyamatba volt az eljárás, de úgy tudjuk felmentették.

Magyarul Sajnos, de ebbe nagyon is igaz van. Magyarországon nem tudnak jó magyarul beszélni, különösen itt Pesten nem, mert akkor az ember nem hallana folyton ilyen zaggyvaságokat: »Mikor telefonice beszélgettem veled, azt mondta, hogy ő direktio atlé-tizálni jár.« Vagy pedig: »Sokkal taktékonyabbak a férfiakalazatok, mint a férfiak.« Szomaházy István hétfői hirlapjában pedig nem írának: »Brutalizálják a szerb hadsereg macedonjait.« Így bizony nem szabad magyarul beszélni, sem irni.

Közeledik a tél

rendeljük

acetilín gyertya carbiddal 24 korona
lámpa „ 60 korona

Kapható

Fröhlich és Feldmannál
Budapest, VII., Kertész-utca 43. sz.

RUMOT, GOGNACOT, KÖMÉNYEST, GYOMORKESERÜT stb.

mindenki házilag készíthet a legszármazottabb svájci Fortuna-esszenciákból. — Földbirtokok és gazdák, kik szeszrel rendelkeznek, igen jól értékesíthetik és fedezhetik egész évi szükségletüket, ha Fortuna-esszenciát használnak. Egy literre való üvegcske utasítással együtt 6 korona. Kapható gyógyszerárakban és fűszer kereskedésekben, vagy utánvét mellett bármely mennyiségben az egyedüli lera-katnál **FOTUNA Laboratórium**, Budapest, I., Csaba-utca 7/B.

Viszketegséget, sömört, rüht a leggyorsabban elmulasztja a dr. Flesch Emil-féle eredeti törvényesen védett „Skaboform” — „Kenőcs” Nincs szaga. Nem piszkít. Mindig eredeti pecsétes dr. Flesch-fület kérjük. Próbátégely 3.— nagy tégely 5 K. családi adag 12 K. Kapható a helybeli gyógyszerárakban vagy direkt a készítőnél rendelhető: dr. FLESCHE „Korona” gyógyszerháza QYÖR. vételnél a „SKABOFORM” védjegyre ügyeljünk!

Legolcsóbban szállít

bársony papucsot

Bizinger Antalné Papucs készítő üzlete

SEGED, Kórház-utca 3.

Ajánlok :

kötelezettség nélkül, előleg és utánvétel mellett rak-tárból :

Aranybronz tinktura per doboz	2.—
Allványpapír szuperior 100 drb	14.—
Bőrszir fadobozban per kg	2.80
Borkősav kristályos	95.—
Hungária kék régi 16 filléres per 10 doboz	9.50
Cigarettahevely Prix Antinicotin 3-as	10 —
Ecetesszencia cca 8 hidratós	6.40
Faszeg	6.—
Festék : Ockersárga	1.—
Borvörös	2.40
Pekete	1.30
Ultramarin fekete csomagos	2.50
Krapróza	2.40
Horganyfehér	4.—
Pénymáz	3.20
Gállickó zöld	1.10
Gépolaj nehéz 1-a hordó nélkül	3.50
Hengerolaj 1-a hordó nélkül	4.50
Keserűs	—90
Kékk	14.50
Kocsikenőcs 5 és 10 kg-os tádákban	2.—
Meszelő, tekeke kiv. fin elsőrendű per drb	12.—
„ fehér kiv. finom elsőrendű	14.—
Papírszak szup. fehér	5.30
„ barna	4.50
Papírcsomagoló barna	4.—
Papírsineg szőlő kötözéshez	12.—
Rézkenpor	20.—
Takarmánycukorrepamag	11.—
Sébsorszesz Borolin 100 üvegenként	2.20
Levélpapír és boríték 100-100 1-a	6 —
Ugyanaz vonalzott	6.50

Veszek szodabicarbonát, teát, fahéjat és borsot.

Káhány Áron, Halmi.

Valódi »MÉHKAS« védjegyű

Ruhafesték

minden színben, 140 drb. 50 korona.

Nagyobb vételnél külön ajánlattal szolgál!

Engel Miksa

LOSONCZ.

Szappan főző szódát, ruhamosót 4 Kor.-ért, Kénlapot 100 fillérért Gaál fűszeres

Budapest, VIII., József-utca 54. sz.

Ajánlunk kötelezettség nélkül :

Vanillás cukor, elsőrangú békemínőség 130-as karton	K 58.—
„Citrollmon” teazestítő „ „	K 58.—
Sodabicarbona „ „	K 16.—
Törött bors „ „	K 120.—
Fahéj „ „	K 20.—
Kömény „ „	K 40.—

franko csomagolás, franko szállítás.

← Képviseletet keresünk. →

Kolombus fűszeres csomagoló és kereskedelmi vállalat
UJPEST, Kemény Gusztáv-utca 6.

Szilárd-féle Oroszlány védjegyű

I rendű

Ruhafestéket

ajánlok minden színben és minden mennyiségben mennyiségben nagy árkedvezményrel, 1 kor. és 60 filléres eladásra

Szilárd Samu festék-telepe
Sikló s, Rác-utca 5.

Egértifusz bacillus.

Bármely egérfaj részére készült ragály, mely által az egerek a legrovidebb és legbiztosabb módon elpusztulnak.

Egér és patkánybacillus.

Ara üvegenként	10	50	100	250	500	1000 gr.
	K 2.50	5.—	8.—	15—	25.—	40.—

Szét-küldi: **Raizner gyógyszerár,** D. MIHOLJ A C, SLAVONIA.

Szeszből garantált vegyliszta ECZETSZESZT

minden mennyiségben azonnali szállításra kapható :

NEUMANN ZSIGMOND és FIA cégnél Vác.

Sürgönyom : Ecotgyár, Vács.

Alapítottott 1862. évben.

REKORD' REKORD ruhafesték

Kitünő minőség, legszebb kivitell

20 fillér csomagja 100,000 csomag vételnél

1000 csomag vételnél drbja 22 fi.

10.000 „ „ „ 21 „

Kapható minden színben a készítőnél

Stern és Jäger

BUDAPEST, VII., Kisdiófa-utca 12. szám.